

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten har også den opfattelse, at der reelt er tale om et skatteforslag. Nu er Enhedslisten jo ikke noget skattenægterparti; vi kan sagtens acceptere, at der bliver udskrevet skatter til fælles bedste, men det betyder selvfølgelig også, at vi må have hånd i hanke med, at skatterne rent faktisk går til det fælles bedste.

Det afhænger altså af, hvad pengene skal bruges til. Det er jo netop ved en finanslovdebat, at man diskuterer, om pengene skal bruges til gavn for de arbejdsløse, de syge, de svage, eller om de skal gives til dem, der har i forvejen. Derfor bliver vi også nødt til at henvise vores endelige stillingtagen til dette forslag til en afslutning af finanslovdebatten.

Bare for at give regeringen et vink til den debat vil vi sige, at regeringen jo må kunne forstå, at man ikke sammen med os kan gennemføre alt det sure og så sammen med V og K gennemføre alt det søde. Skal man have vores støtte til at gennemføre det sure – opkrævning af afgifter og skatter – må der altså også noget sødt på bordet, og det håber jeg regeringen forstår.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det er jo sådan, at hvis man vil afholde udgifter, må man også sørge for at få nogle indtægter. Jeg har bemærket, at Venstre og De Konservative gerne vil afholde flere udgifter, men de vil samtidig mindske indtægterne for staten, og det vil altså alt andet lige give et større underskud.

Det, regeringen prøver her, er at sige: Vi vil gerne have nogle penge i kassen på mange forskellige måder, bl.a. også denne måde, og vi vil ikke, som jeg forstod Fremskridtspartiet foreslår, hæve indkomstskatten. Det var i øvrigt et overraskende forslag fra Fremskridtspartiets side, men anderledes kunne det, hr. Tom Behnke sagde, vel ikke forstås.

Det er klart, at dette må indgå i de drøftelser, der skal være i Folketinget, men det er jo altså sådan, at man ikke kun kan stille krav om øgede udgifter. Man må også somme tider være med til at sikre nogle indtægter til statskassen.

Tom Behnke (FP):

Ministeren forstod udmærket godt, hvad jeg sagde. Ministeren vil ikke forstå, hvad jeg siger, og ministeren står her og slår plat på, hvad jeg har sagt.

Det, jeg sagde, var ikke, at Fremskridtspartiet ønskede at hæve skatterne. Tværtimod stiller vi hvert eneste år omfattende ændringsforslag til

finansloven indeholdende skattelettelser. Men det, jeg sagde, var, at det ville være mere *reelt* at erkende over for befolkningen, at Socialdemokratiet i spidsen for regeringen ikke er i stand til at styre statens finanser, og så i stedet udskrive det som reelle skatter, så man kan se, hvad man skal betale.

Erling Oxdam (V):

Jeg finder, at det er lidt flot, når justitsministeren siger, at Venstre og De Konservative bare vil forlange øgede udgifter uden at anvise besparelser. Det er lidt meget at få ud af et forslag, der skal give et provenu på 280 mio. kr. Mig bekendt har Venstre og De Konservative fremsat forslag til besparelser på omkring 20 mia. kr. At der så ud af dem skal gives en anden prioritering til noget nær det halve af disse 20 mia. kr., berører jo ikke den kendsgerning, at man samlet set vil have besparelser og altså ikke vil forlange udgiftskrævende love, uden at man har anvist kompenserende besparelser.

Det måtte lige – vil jeg sige til justitsministeren – sættes på plads.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 5: Forslag til lov om meddelelse af dansk indfødsret til Alexandra Christina Manley.
Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 4/10 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Jeg finder, det vil være på sin plads i dette tilfælde at oplyse, at Fremskridtspartiet støtter forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Bare for at der ikke skal være nogen misforståelser, vil jeg da godt starte med at ønske prins Joachim til lykke med forlovelsen og så understrege, at dette forslag jo ikke handler om, hvorvidt frøken Alexandra Manley skal have dansk indfødsret eller ej. Det er jo ikke det, der er til diskussion i dag. Det, der er til diskussion, er, om frøken Alexandra Manley skal have en dispensation fra alle normale betingelser for at opnå dansk indfødsret, altså om hun så at sige skal springe ud af køen og få indfødsret i strid med de retningslinjer, som ellers gælder på området. Det er det spørgsmål, som skal diskuteres i dag, og det er det spørgsmål, som jeg jo kunne se på talerlysten at en række ordførere ikke ønskede at komme med deres principielle og konkrete vurderinger af.

Enhedslisten har den opfattelse, at der skal være lighed for loven. Det finder vi er et godt udgangspunkt og et godt princip. Det er altså sådan, at der er nogle normale betingelser for at få dansk indfødsret – inkl. nogle normale betingelser for at få dansk indfødsret, hvis man er gift med en dansk mand. Der skal ikke herske tvivl om, at vi synes, de betingelser er for stramme, så det er for svært at få dansk indfødsret.

Vi mener, at der er massevis af gode udenlandske kvinder og mænd, som bliver gift eller bare tager ophold i Danmark, og som ønsker at få dansk statsborgerskab, der langt tidligere skulle have mulighed for at få det. Derfor arbejder vi for at få ændret indfødsretsloven, men det er jo noget helt andet, end at man vælger nogle enkeltpersoner ud og siger: Dem kan vi godt lide. Eller: De er i en særlig position, så her laver vi en forskelsbehandling. De har mulighed for at få indfødsret, mens alle andre bare kan vente.

Vi er altså principielt imod denne ulighed for loven. Vi synes, at der skal være lighed for loven.

Så synes vi derudover, at der er en betænkelig undertone i denne debat, for det spørgsmål, vi stiller os selv, er: Hvorfor skal frøken Alexandra Manley have dansk indfødsret inden brylluppet med prins Joachim? Vi regnede selvfølgelig med, når der kom en fremsættelse fra Justitsmi-

nisteriet, at det blev forklaret, men hvad står der så i den skriftlige fremsættelse? Der står:

»... mens lovforslaget om Alexandra Christina Manley gerne skulle vedtages inden bryllupsdagen.«

Er det en bryllupsgave, vi er i gang med at vedtage? Så skal man jo sige det. Eller hvad er det? »... gerne skulle vedtages...«. Hvad er egentlig grunden til, at prins Joachim ikke kan gifte sig med en engelsk statsborger eller for den sags skyld en kinesisk statsborger eller en thailandsk statsborger, hvis det var det, prins Joachim havde lyst til? Skal det virkelig være sådan, at man, når man er prins i Danmark, kun kan gifte sig med en dansk statsborger?

Vi synes, der ligger en meget ubehagelig undertone af fremmedfjendskhed i det her, som vi under ingen omstændigheder kan støtte.

Denne sag forklarer meget godt, hvorfor Enhedslisten er imod kongedømmet. Det er jo ikke, fordi vi har noget imod de konkrete personer, som er en del af kongedømmet. Vi har ikke noget imod dronning Margrethe. Vi har ikke noget imod prins Joachim. Vi har ikke noget imod nogen af dem som personer, men vi kan bare konstatere, at det at have et kongedømme altså fører til, at bl.a. dette Ting vælger at lave forskelsbehandling, vælger at lave ulighed i stedet for at opretholde, at alle er lige for loven.

Dér hælder Enhedslisten til de gode gamle traditioner fra den franske revolution om lighed, frihed og broderskab, og hvis vi skal gøre det lidt mere konkret i dag, så inkluderer det også søsterskab.

Poul Nødgaard (DF):

Når kongehuset og regeringen har sagt god for prins Joachims kommende hustru, Alexandra Manley, kan vi andre jo faktisk kun ønske lykke til. Dansk Folkeparti kan derfor med glæde stemme for dansk statsborgerskab til Alexandra Manley.

Nu skal Alexandra Manley til at skabe sig en tilværelse i Danmark, og jeg tror, jeg må sige, at den ingenlunde bliver let for hende. I den position, prinsessen kommer til at indtage, vil hun få brug for hele befolkningens opbakning, og jeg tror også, den vil komme fra vide kredse af det danske folk.

I vort land er kongehuset af afgørende betydning for befolkningen. Den goodwill, som f.eks. erhvervslivet nyder i udlandet, hænger jo i høj grad sammen med kongehusets omfattende rejseaktivitet. Jeg har forstået, at Danmarks kom-

mende prinsesse sammen med sin tilkommende mand, prins Joachim, også vil yde en stor indsats her.

Jeg har egentlig ikke mere at tilføje – kun at udtrykke ønsket om, at Alexandra Manley vil få et godt og et lykkeligt liv her i Danmark på samme måde, som prins Henrik og dronning Ingrid har fået det.

Med disse ord tilsiger jeg Dansk Folkepartis tilslutning til en hurtig behandling af sagen her i Folketinget.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Kongehuset har en særstilling i Danmark. Det synes jeg er rigtigt. Dette lovforslag er udtryk for denne særstilling. Datoen i lovforslaget er fastsat ud fra den ansøgning om dansk statsborgerskab, jeg har modtaget fra Alexandra Manley, der har anmodet om statsborgerskab fra den 18. november; derfor denne dato.

Søren Søndergaard (EL):

For alle eventualiteters skyld vil jeg godt bede justitsministeren bekræfte, at der ikke er noget, der forhindrer, at prins Joachim er gift med en udenlandsk statsborger, f.eks. en statsborger i Storbritannien.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Den sag, vi behandler, er en ansøgning om statsborgerskab, jeg har modtaget fra en person, der har forlovet sig med prins Joachim, og som ønsker at blive dansk statsborger fra den dag, hun gifter sig med prins Joachim, og det er det, regeringen fremsætter forslag om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 6: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse. Af justitsministeren (Bjørn Westh). (Fremsat 4/10 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet har flere gange tidligere markeret, at vi ønsker, at der er nogle krav, der skal være opfyldt, før man får dansk statsborgerskab. Bl.a. mener vi, at man skal kunne klare sig selv økonomisk, at man skal kunne tale et forståeligt dansk, og at man skal holde sig fri af kriminalitet. Når først man har fået dansk statsborgerskab, kan man blive i Danmark resten af sit liv, og det er derfor vigtigt, at vi nøje ser ansøgerne an, inden vi udleverer det guldrandede stykke papir: Dansk indfødsret.

Fremskridtspartiet vil selvfølgelig i udvalget nøje arbejde med de personer, som har søgt om dansk statsborgerskab. Vi vil kigge dem lidt i kortene, som vi plejer at gøre, og eventuelt stille ændringsforslag, hvis der er personer, som vi efter en gennemgang af forslaget ikke mener skal opnå dansk statsborgerskab.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det indlæg, vi lige har hørt, og det indlæg, som vi kommer til at høre efterfølgende, fuldstændig illustrerer den pointe, jeg prøvede at gøre opmærksom på under det forgående punkt: Lige pludselig skal folk kigges i kortene, og så skal vi kontrollere, og så skal vi gøre det ene og gøre det andet for at være sikre osv.

Det er forskelsbehandling, men det er en forskelsbehandling, som nogle åbenbart lever fortrinligt med. Det gælder ikke Enhedslisten. Enhedslisten vil selvfølgelig deltage i arbejdet med at gennemgå de pågældende, og Enhedslisten kan tilsige sin støtte til, at alle, der opfylder betingelserne for at få dansk indfødsret, selvfølgelig skal have det.

Poul Nødgaard (DF):

Vi kan jo godt tale lidt forbi hinanden en gang imellem, men det foregående forslag og så dette forslag adskiller sig jo afgørende derved, at i det forslag, vi behandler nu, står der en lang række personer, som er straffet for forskellig kriminali-